

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. София, 20.12.***** г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, II ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ -ОСОБЕНИ ПРОИЗВОДСТВА**, в публично
заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател: Недялка Н. Нинова

Членове: Анелия М. Игнатова
Светослав Н. Николов

при участието на секретаря Радиана Д. Андреева
в присъствието на прокурора Мирослав Веселинов Ангелов (ОП-София)
като разгледа докладваното от Недялка Н. Нинова Частно наказателно дело
№ *****1800200654 по описа за ***** година

Производството е по чл.17, вр. чл.16 от ЗЕЕЗА, образувано по искане от
Софийска окръжна прокуратура, внесено по реда чл. 14, ал. 4, т. 5 ЗЕЕЗА, за
екстрадиция на т. гражданин Ш.Д (*****), със снета по делото самоличност.

Представителят на Софийска окръжна прокуратура поддържа искането,
като счита, че са изпълнени законовите условия за допускане на поисканата
от съдебните власти на Република М. екстрадиция на т. гражданин Ш.Д.

Защитникът на исканото лице – адв. Т. С. от САК оспорва искането. В
съдебно заседание излага съображения за влошено здравословно състояние на
подзащитния му.

Исканото лице Ш.Д оспорва депозираната молба за екстрадиция от
компетентните съдебни власти на Република М. и заявява, че не е извършил
деянието, за което е поискана екстрадицията му в молещата държава.

Софийският окръжен съд, след като се запозна с подадената молба за

екстрадиция и приложените по делото доказателствени материали и във връзка с доводите на страните, приема за установено следното:

Съдът е сезиран с молба от ***** г. от компетентните съдебни власти на Република М. – временно изпълняващият длъжността главен прокурор на Република М. - за екстрадиция на т. гражданин Ш.Д (*****), със снета по делото самоличност. Молбата за екстрадиция е подадена в писмена форма до Министерство на правосъдието на Република България.

Молещата държава Република М. е поискала екстрадицията, позовавайки на разпоредбата на чл. 1 и чл. 2, т. 1 от Европейската конвенция за екстрадиция. Република М. и Република България са страни по Европейската конвенция за екстрадиция, съответно: Република М. е ратифицирала ЕКЕ, която е влязла в сила за м. държава от ***** г., а Република България е ратифицирала ЕКЕ на ***** г., влязла в сила за Република България на ***** г., което обосновава правоприлагането ѝ и приложението на Закона за екстрадицията и Европейската заповед за арест /чл. 4, ал. 1 от ЗЕЕЗА/.

Данните по делото сочат, че т.т гражданин Ш.Д се издирва от Интерпол К., М. с цел арест и екстрадиция (обявен за международно издирване с телеграма № ***** на Интерпол К.), като задържането му е било разпоредено със Заповед за арест № ***** г. на съда в Х., Република М..

На ***** г. издирваният от м. власти т. гражданин Ш.Д е установен на територията на Република България – на ГКПП К..

С определение от *** г., постановено по ч.н.д. № **** г. по описа на Софийския окръжен съд, влязло в сила на **** г., исканото лице временно е задържано за срок до 40 дни на основание чл. 13 ЗЕЕЗА до получаване на молба за екстрадиция от компетентните молдовски власти.

В законоустановения 40-дневен срок по чл. 13, ал. 7 ЗЕЕЗА е постъпила молба от ***** г. от компетентните съдебни власти на Република М. – временно изпълняващият длъжността главен прокурор на Република М. - за екстрадиция на исканото лице. Молбата за екстрадиция е подадена в писмена форма до Министерство на правосъдието на Република България.

С определение № **** г., постановено по ч.н.д. № **** г. по описа на

Софийски окръжен съд, спрямо исканото лице е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ на основаниито, посочено в чл. 15, ал. 1 ЗЕЕЗА, вр. чл. 64, ал. 3 НПК.

Към молбата за екстрадиция е приложен препис от постановление от ***** г. за привличане на исканото лице в качеството на обвиняем по н.д. № **** на прокуратурата в Х., Република М. за престъпление по чл. 42, ал. 2 и ал. 3, чл. 46, чл. 3621, ал. 3, б. „а“ от Наказателния кодекс на молещата държава. Приложено е и заключение (решение) от ***** г. на съда в Х., Република М. по д. № ****, с което спрямо исканото лице е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ за срок от 30 дни, считано от задържането му и въз основа на това решение е издадена Заповед за арест № ***** г. от съдия-следовател от съда в Х., Република М..

Екстрадицията на т. гражданин в Република М. е поискана за провеждане на наказателно преследване срещу него за организиране на незаконна миграция – организиране с цел пряко или косвено получаване на финансова или материална облага от незаконно проникване на територията на държавата на лице, което не е нито гражданин, нито жител на тази държава, действия, извършени срещу две лица, от организирана престъпна група – деяние, съставляващо престъпление по чл. 42, ал. 2 и ал. 3, чл. 46, чл. 3621, ал. 3, б. „а“ от Наказателния кодекс на молещата държава, което се наказва с лишаване от свобода от 5 до 7 години.

В молбата се съдържа информация за обстоятелствата, при които е извършено престъплението, времето и мястото на извършването му: през ***** г. исканото лице като член на ОПГ, създадена на територията на държавите Т., М., У., Р., У. и Г., е набирал т. граждани, от които е получавал финансови облаги, като им е осигурявал преминаване през гранични контролно-пропускателни пунктове на държави, които са извън ЕС с цел последващо транспортиране до държави членки на ЕС и членки на Шенгенското пространство.

В молбата за екстрадиция се съдържат достатъчно по обем данни за идентифициране на исканото лице, което несъмнено е идентично на т. гражданин Ш.Д, със снета по делото самоличност, установен на територията на страната. В тази връзка са представени две експертни справки № ****, и двете от ***** г. на ГПУ–К., за лицева идентификация на снимката от т.

паспорт на исканото лице и наличната снимка от масивите на Интерпол, като е установено, че представения за изследване т. паспорт е истински официален документ без наличие на подправки, а идентификационните белези от фотоизображението на паспорта съвпадат с това на неговия приносител.

С оглед изложеното и на база наличния годеи доказателствен материал съдът прие от правна страна следното:

Европейската конвенция за екстрадиция (ЕКЕ) от ***** г. е приета от Съвета на Европа и цели правното уреждане на условията и процедурите на екстрадиция между подписалите я държави. Република България и Република М. са страни по ЕКЕ.

Поради това и приложимо в случая право са нормите на ЕКЕ и на ЗЕЕЗА като част от вътрешното право, детайлно уреждащо тази материя, тъй като съгласно чл. 28, § 1 ЕКЕ по отношение на териториите, за които се прилага, тази конвенция отменя разпоредбите на всеки двустранен договор, конвенция или споразумение, уреждащи екстрадицията между две договарящи държави.

Разглежданият акт, с който е сезирана българската държава, представлява молба за екстрадиция по смисъла на чл. 9 ЗЕЕЗА и чл. 12, ал. 1 ЕКЕ, подадена от компетентен орган на молящата държава - временно изпълняващия длъжността Главен прокурор на Република М. - в писмена форма до съответния надлежен орган в страната ни – Министерство на правосъдието. Към молбата за екстрадиция са приложени всички изискуеми, съгласно чл. 9, ал. 3 ЗЕЕЗА /чл. 12, ал. 2 ЕКЕ/, документи в нарочен превод на български език /чл. 9, ал. 4 ЗЕЕЗА/. Искането за екстрадиция е направено с цел наказателно преследване срещу т. гражданин Ш.Д за престъпление, наказуемо по закона на молящата държава с лишаване от свобода от пет до седем години.

Деянието, за което е поискана екстрадицията, съставлява престъпления и по българския НК, а именно престъпление по чл. 321, ал. 2, вр. чл. 280 НК, за което се предвижда наказание "лишаване от свобода" за повече от една година.

Молбата за екстрадиция съдържа достатъчно данни за самоличността на исканото лице, като съдът приема за достоверна представената информация от компетентните съдебни власти на молящата държава, че молбата за

екстрадиция действително касае задържаното лице, и че самоличността му е установена.

Изложеното налага извода, че молбата за екстрадиция отговаря на условията по чл. 5 ЗЕЕЗА: удовлетворено е условието за двойна наказуемост, като деянието съставлява престъпление и в двете държави и за него се предвижда наказание лишаване от свобода не по-малко от една година.

Не са налице императивните основания за недопустимост на екстрадицията по чл. 6, ал. 1, т. 1-4 ЗЕЕЗА. Исканото лице е чужд гражданин, на който не е предоставено убежище в Република България, не се ползва с имунитет по отношение на наказателната юрисдикция на Република България. Липсват доказателства, от които да се обоснове извод, че се касае за лице, което е наказателно неотговорно, съгласно българското законодателство към момента на получаване на молбата за екстрадиция.

Престъпленията, за които се иска предаването на исканото лице Ш.Д на молещата държава, не са политически или свързани с такива престъпление или военни престъпления /чл. 7, т. 1 и т. 2 ЗЕЕЗА/.

Според настоящия съдебен състав от молбата за екстрадиция и приложените към нея документи не може да се изведат данни екстрадицията да има за цел преследване или наказване на лицето, основано на раса, религия, гражданство, етническа принадлежност, пол, гражданско състояние или политически убеждения, включително и риск за утежняване на положението му на някое от посочените основания /чл. 7, т. 4 ЗЕЕЗА/.

Няма основания за предположение, че във връзка с наказателното преследване лицето ще бъде подложено в Република М. на насилие, изтезания или жестоко, нечовешко или унижително наказание, или не са гарантирани правата му съгласно изискванията на международното право /чл. 7, т. 5 ЗЕЕЗА/. От обстоятелствата, посочени в молбата за екстрадиция, следва извода, че м. държава е дала достатъчни за нуждите на настоящето производство и при отчитане принципа на взаимно доверие между държави, ратифицирали ЕКЕ, гаранции, че съобразно чл. 3 на Втори допълнителен протокол към КЗПЧОС на Ш.Д ще бъде осигурено спазването на правата за защита, включително ще му бъдат предоставени всички възможности за защита, помощ от адвокати, като няма да бъде подлаган на мъчения, жестоки, безчовечни, унижаващи достойнството видове третиране или наказания.

Не е обективизирано и абсолютното условие за отказ по чл. 7, т. 8 ЗЕЕЗА.

Липсват и основания за отлагане на екстрадицията или за временна екстрадиция съгласно чл. 17, ал. 5, т. 2, вр. чл. 18 ЗЕЕЗА. Съобразно приложените от Софийска окръжна прокуратура доказателства спрямо исканото лице Ш.Д няма висящо наказателно производство или влязла в сила присъда, подлежаща на изпълнение, за престъпление, различно от това, за което е допусната екстрадицията.

Наведените от защитата в съдебно заседание твърдения за влошено здравословно състояние на исканото лице останаха голословни и доказателствено неподкрепени, като наред с това са и неотносими към разглежданото искане за екстрадиция на т. гражданин Ш.Д.

Ето защо, съдът приема, че са налице всички законово необходими условия за предаване на лицето Ш.Д в изпълнение на подадената молба за екстрадиция на съдебните власти на Република М..

Съобразявайки императивната норма на чл. 17, ал. 7, изр. 2 ЗЕЕЗА, съдът не намира основания за обсъждане вземането спрямо исканото лице на различна от мярката за неотклонение "Задържане под стража" до фактическото му предаване. Законодателят, в цитираната по-горе разпоредба на ЗЕЕЗА, е категоричен, че преценка в случаите на уважаване искането за предаване на исканото лице по молба за екстрадиция, не може да бъде правена от решаващия съд.

Не са налице основанията по чл. 17, ал. 8 ЗЕЕЗА за предаване на иззети вещи, намиращи се у Ш.Д при задържането му, тъй като липсва такова искане от чуждата държава.

По изложените съображения, СОФИЙСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД

РЕШИ:

ДОПУСКА ЕКСТРАДИЦИЯ на Ш.Д(*****), въз основа на молба за екстрадиция от ***** г. от временно изпълняващия длъжността Главен прокурор на Република М., подадена до Министерство на правосъдието на Република България.

Екстрадицията се допуска за провеждане на наказателно преследване срещу Ш.Д(*****) – роден на г. , гражданин на Република Т. по наказателно

дело № **** на прокуратурата в Х., М., за престъпление по чл. 42, ал. 2 и ал. 3, чл. 46, чл. 362, ал. 3, б. “а” от Наказателния кодекс на Република М..

ВЗЕМА спрямо Ш.Д(*****) – роден на г. , гражданин на Република Т., мярка за неотклонение „**ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА**” до фактическото му предаване на надлежните органи на молещата държава – Република М..

ПОСТАНОВЯВА на основание чл. 260, ал. 1 ЗИНЗС мярката за неотклонение да се изпълни в Затвора–гр. София.

Решението подлежи на обжалване и протестиране пред Апелативен съд–гр. София в 7-дневен срок, считано от днес.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____